

[Holger Eriksen.]

tryk, vil modforanstaltninger komme til at høre til dagens orden, de kan simpelt hen ikke undgås.

Erhard Jakobsen: For ikke hos mine kolleger at fremkalde det indtryk, at der skulle bestå noget ikke-venkabeligt forhold mellem hr. Holger Eriksen og mig, skal jeg ved denne lejlighed slet ikke gå ind på det, hr. Holger Eriksen har sagt, men derimod på, hvad der fra forskellig anden side er sagt, og så har jeg et par problemer, som det på grund af mit bosted, Gladsaxe, vil være naturligt at tage frem.

Diskussionen om boligspørgsmålets betydning har vist nok det sidste par år været ganske betydelig overdrevet. Her tænker jeg ikke på problemets betydning for de mennesker, der er i bolignød, men jeg tænker på den forbindelse, man fra forskellig politisk hold har fundet mellem boligspørgsmålet og landets almindelige økonomiske situation. De partier, som har bildt folk ind, at det hele næsten kun havde noget at gøre med, at der var folk, der boede for billigt, pådrager sig nu en kritik for, at det forlig, man her kommer med, ikke løser det problem, for det gør det ikke; man har haft alt for overdrevne forestillinger om, hvad selve det, at nogle mennesker bor billigt, betyder for landets økonomiske situation. Når man endelig — og det synes jeg er boligforligets allerstørste og bedste side — får trukket det spørgsmål ned på jorden, hvor det hører hjemme, brister alle illusionerne både hos dem, der mente, at en boligfond med fast rente løste alle problemer, og hos dem, der troede, at bare man fik et frit boligmarked, så var alt her i landet klaret. Begge dele ligger lige langt væk fra virkelighedens verden. Ved boligaftalen nu kommer man ned på jorden, og så opdager man også, at fraserne duede ikke til noget, og så får man kritik for, at man har søgt at bilde folk ind, at det dér var så forfærdelig væsentligt.

Må jeg lige nævne den gamle dame på Østerbro; hun er kendt over hele landet — ikke hvem hun er, men det er damen, der bor i 6 værelser. Altså, hele bolignødsproblemet skulle hænge sammen med, at denne gamle dame på Østerbro bor i 6 værelser. Det er nemlig sådan ved tilfældighedernes

spil, at der er ca. 35.000 familier i Stor-københavn, der bor i overbefolkede lejligheder; samtidig er der i ca. 35.000 tilfælde 1 eller 2 personer, der bor i 5 eller 6 værelser, og så siger man: hvad er det for nogen, der sidder inde i folketinget, at de ikke kan finde ud af det? Det er bare at bytte om på de mennesker!

Man overser ganske, at hvis vi skal have den gamle dame på Østerbro ud af lejligheden, så skal hun have et andet sted at bo, og der er nok mere mangel på toværelses lejligheder, end der er mangel på seksværelses lejligheder. Derfor bliver det svært at finde et sted til hende. Hvis vi skal have hende til at flytte frivilligt, skal hendes husleje formentlig sættes op fra 400 til 800 kr. om måneden, og det kan man måske endda også gøre, men når man så har sat hendes lejlighedspris op til 800 kr. om måneden, hvordan får man så familien i Baggesensgade nr. 5, tredje sal over gården, som betaler 75 kr. om måneden i dag, til at flytte hen i de 6 værelser og betale 800 kr. om måneden? Det er dér, problemet lå, hvis man ved et frit boligmarked ville løse hele denne her suppedas; det kan man ikke, det har man overset, og nu får man kritikken fra hr. Niels Westerby og andre, fordi man har bildt folk ind, at hovedparten af landets problemer lå i det dér; og dette var overdrevet. På samme måde har talen om, at en fast rente skulle løse alle problemer, også været overdrevet. Jeg hilser med glæde, at diskussionen er kommet ned på jorden, ved at fire fornuftige partier har fundet frem til de ting, som man kan klare, uden at man så skal forsøge at bilde folk ind, at nu går vi en lys og lykkelig fremtid i møde. Der ligger masser af ting, der skal klares alligevel.

Diskussionen om vurderingen vil jeg gerne sige lidt om, fordi jeg i nogle år var statsansat vurderingsmand. At vurdere en beboelsesejendom og at vurdere en lejlighed er nøjagtig det samme. De vurderingsmænd, der vurderer udlejningsejendomme, forudsættes at vurdere ejendommene under hensyn til de lejligheder, der er i ejendommene, og til disse lejligheders værdi, og dér skal man tage hensyn til, hvordan lejlighederne er i alle mulige henseender. De folk er ganske udmærket egnede. Hr. Rimstad behøver ikke at lede længe efter folk, som kan bruges